

[Formanden.]

Ved Folketingsmand Oluf Pedersen er modtaget en Henvendelse fra 2348 Jordbrugere, hvori disse protesterer mod en Kornordning. Henvendelsen vil med de originale Underskrifter blive tilstillet det angaaende Forslag til Lov om en Kornordning nedsatte Udvalg.

Uden for Dagsordenen har Statsministeren Ordet for at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Statsministeren (Stauning): Jeg tillader mig at fremsætte for Tinget et *Forslag til Lov om Ændring af Lovgivningen om en Statstidende*. Lovforslaget tilsigter at udvide det Omraade for Meddelelser i Statstidende, som hidtil har været bestemt, saaledes at i Statstidende skal indrykkes alle Indkaldelser og Meddelelser til Offentligheden eller Kredse af Personer, som foretages i Henhold til Statutter eller Love for Institutioner og Selskaber, hvilke der ved Lov er indrømmet særlige Begunstigelser, eller om hvis Forhold der ved Lovgivningen er fastsat almindelige Bestemmelser. Lovforslaget tilsigter altsaa at skabe et Organ for alle Bekendtgørelser, der har almindelig Interesse, saaledes Legater, Kreditforenings-handlinger, Bankhandlinger og saa fremdeles, Bekendtgørelser, der hidtil har maattet søges paa forskellige af de Bekendtgørelsessteder, der i øvrigt forefindes. Dog er det Hensigten med Hensyn til den foreslaaede Udvidelse at aabne Adgang til Dispensationer for Meddelelser, der indskrænker sig til en lokal begrænset Kreds af Personer, altsaa hvis de kun har Bud til et Landsogn eller en mindre Del af Landet.

Jeg gaar ud fra, at det vil være en Fordel for Befolkningen, at der er et Sted, hvor den kan søge alle officielle Kundgørelser, saavel fra offentlige Myndigheder som fra saadanne offentlige Institutioner som Kreditforeninger, Banker, Sparekasser, Legatbestyrelser og meget andet, som Folk har Anledning til at søge.

For saa vidt denne Udvidelse maatte blive gennemført, er det Tanken at søge en Form for Bladets Fremlæggelse paa endnu flere Steder end tidligere, saaledes at Befolkningen faar let Adgang til stadig at følge de Bekendtgørelser, den maatte have Anledning til at søge, i Statstidenden.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Tinget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bouet har Ordet for at forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bouet):

Jeg tillader mig at forelægge for det høje Ting *Forslag til Lov om Pensionskasser m. m.* I de sidste 30—40 Aar er der til en lang Række Virksomheder blevet knyttet Pensionskasser eller Pensionsfonds, som har til Formaal at sikre Virksomheder-nes Funktionærer gennem Invalide- eller Alderspension og de efterladte efter en saadan afdød Funktionær. Disse Kasser eller Fonds kan deles i to Kategorier: en, hvori Virksomheden eller Arbejdsgiveren betaler hele Indskuddet, og en anden, hvor saavel Arbejdsgiveren som Funktionæren betaler sit Bidrag. Disse Bidrag kan være forskelligt ansat, nogle Steder betaler hver Part Halvdelen, andre Steder betaler Arbejdsgiveren en større Part; men selv om der altsaa kan være Forskelligheder inden for disse Kasser, er de alligevel af en saadan Karakter, at de maa kunne falde ind under en fælles Lovgivning. Den vanskelige Side ved disse Pensionskasser er, at Pensionskassens Midler i mange Tilfælde er anbragt i selve Virksomheden; i en Del — dem, jeg vil kalde de gode Pensionskasser — er de Midler, som skal tjene til Dækning af Pensionsydelsen, afsondret i særlige Fonds og anbragt i Obligationer. Dette er selvfølgelig den rigtige Form. I de andre Pensionskasser er der et stort Usikkerhedsmoment for de forsikrede Funktionærer, for det Tilfælde Virksomheden ikke kan klare sig, hvis den krakker; desværre, maa man sige, har selv grundmurede Firmaer eller Firmaer, man troede var grundmurede, i de senere Aar maattet likvidere. Naar Pensionskassens eller Pensionsfondens Penge i saadanne Tilfælde er anbragt i Virksomheden, forsvinder de sammen med Virksomheden, og de Funktionærer, som maaske gennem en lang Aarrække har været Medlemmer af disse Kasser og derfor ikke har sikret sig paa anden Maade, er da ofte i en fremrykket Alder og faar ingen Pension.

I 1922 nedsattes der af Indenrigsministeriet gennem Socialraadet et saakaldt Funktionærudvalg, som havde til Opgave at undersøge Funktionærernes Stilling til Lovgivningsmagten, og dette Udvalg beskæftigede sig ogsaa med dette Spørgsmaal. Ved den Undersøgelse, som der foretoges, viste det sig, at de Kasser, man paa det Tidspunkt havde Oplysninger om — det er givet, at der fandtes flere Kasser, som man ikke kendte noget til, og som derfor ikke kom ind under Undersøgelsen — administrerede en Formue paa 73 Mill. Kr., og man kan rolig gaa ud fra, at dette Beløb er vokset, saaledes at man ikke an-